

Zpravodaj pro práci s dětmi

2 ... 2019

Bratr Kálef • Horácký seniorát ČCE

Víte, že Bratr Kálef má moc pěkné internetové stránky? Sledujte je pravidelně?

www.kalef.evangelnet.cz

A víte, že je také na facebooku? Lajkněte ho!
Jméno má jednoduché: Bratr Kálef!

Zdravím Vás, milí Kálefáci!

Tak už je to zase tady! Podzim. A s ním i nové číslo našeho Zpravodaje!

Tak co to tu tentokrát máme?!

No jó, byly tábory!!! Je tu nálož fotek a táborového zpravodajství...

A kdepak to byli ti třebíčtí na výletě? Jak u nich probíhal jarní den rodiny...

Co se dělo a děje ve Velmezu?

A z Horních Vilémovic se nám kdosi představuje... a nejsou to jen učitelé a učitelky nedělní školy...

Na opatovské faře se prý dobře vaří... a často se tam vyhrává na nejrůznější hudební nástroje...

Taky se tam setkali snad všechny generace...!

Z jiných míst nám zatím zprávy chybí – třeba z Nového Města na Moravě, Horní Krupé, Horních Dubének, Pelhřimova... Ale třeba se do příště nechají inspirovat...

... a to mi připomíná náš zpravodajový knižní inspiromat!

Nechme se taky trochu pozvat na Vánoce...

Můžete taky zkusit štěstí při hledání rozdílů u babylonské věže...

To se nám to pěkně pestře poskládalo..., jako nějaké vitráže do oken..., ale ty budou až příště!

Tak pěkné listování, počtení a adventní rozjímání!
To přeje

Bratr Kálef

Obsah 2019/2

2 • Úvodník (BK)

Vánoční pozvání do Telče (P. Melmuk) **a do Třebíče** • 2 a 3

3 • Setkání učitelů NŠ 2019 v Horních Vilémovicích (O. Novotná)

Brrr brrr brumle! (F. Boháč) • 3

4 • Tříkrát z Velkého Meziříčí (M. Slámová)

Vzpomínka na víkend v Daňkovicích (A. Pořízová) • 5

6 • Jan Jun se představuje (rozhovor, O. Novotná)

Jarní den rodiny v Třebíči (A. Pořízová a M. Mrázek) • 6

7 • SSVG – Seniorátní setkání všech generací (F. Boháč)

Dip z červené cibulky (F. Boháč) • 7

8 • Knižní inspirace pro malé i velké (D. Šimková)

Obři v Křídlech (J. Keřkovský) • 9

10 • Rodinný tábor Křídla 2019 (Z. Sokolíčková)

Shrnutí staršího běhu tábora Bratra Kálefa (J. Řehoř) • 10

11 • Kálef komix (J. Řehoř)

Na slovíčko u Ondřeje Rumla (rozhovor, D. Šimek) • 14

15 • Kálefova hledačka... (F. Boháč)

Vánoční pozvání do Telče

Telčský sbor chystá jako každoročně, tentokrát **v neděli 22. 12.**, dětskou vánoční slavnost. Prožijeme ji v kostele sv. Ducha, kde si v rámci pravidelných bohoslužeb připomeneme vánoční zvěst mluveným slovem i hudbou. Letošní pásmo má název **Zvony**. Tři malované zvony, které děti pověsí na vánoční stromek, by měly rozeznít i v našich srdcích onu radost, že se v Ježíši Nazaretském do našeho světa přiblížila viditelně Boží láska. A tak i nám budou ony tři konkrétní zvony vyzvánět a ukazovat k víře, lásce a naději. Pro oživení a radost nejmenších se objeví i světélka broučků.

Za farní sbor ČCE v Telči

Petr Melmuk

PODPOŘIL

Kraj Vysocina

Setkání učitelů nedělní školy 2019 v Horních Vilémovicích

Tradiční podzimní setkání učitelů a učitelek nedělní školy našeho seniorátu proběhlo letos 7. září v Horních Vilémovicích. Po vzájemném sdílení zdarů a nezdarů při práci s dětmi v nedělce byly na programu HRY...

... Hry kolektivní, inspirované hlavně tábory BK, pro všechny připravil a koordinoval Matouš Tkadleček z Jihlavy.

... O hry hudební se zase postaral Jan Jun z Horních Vilémovic. A tak si dospělí zase jednou hráli...

Fyzicky náročné to nakonec nebylo, psychicky částečně..., ale emoce by měly při hrách vyplavat!

Myslím, že to bylo i radostné – to zase umí hudba.

A doufám, že také inspirativní bylo naše setkání...

A zase za rok AHÓÓÓÓJ!!!

Olga Novotná

nedělní škola

Adventní a vánoční pozvánky do Třebíče

29. 11. – 1. 12. Adventní jarmark **na faře** – děti budou chystat a prodávat pohoštění – zisk půjde na projekt Adopce na dálku

14. 12. v 15.30 h v Myslibořicích Adventní prozpěvování

15. 12. v 16 h v Třebíči v kostele Adventní prozpěvování

22. 12. v Třebíči Vánoční hra

24. 12. v Myslibořicích Vánoční hra

Brrr brrr brumle!

Jo, přesně tak se jmenuje jeden hudební nástroj. Jeho zvuk určité znáte z večerníků a pohádek. Ozve se snad pokaždé, když nějaká postavička vyskočí nebo když někomu prasknou kšandy!

Brumle pochází nejspíš z Asie a je to nástroj doslova kapesní. Vyrábí se ze železa, mosazi, z bronzu i ze dřeva. Hraje se na něj tak, že si ho přiložíte přímo na zuby. A tady pozor! Než si s brumlem zvyknete pořádně zacházet, tak po přiložení na zuby drnkajte do prostřední páčky jen velice jemně. Ono by to mohlo taky pěkně bolet, a to se nehodí, žejo. Jen co si na nástroj zvyknete, tak můžete do páčky drnkat větší silou a jazykem v puse hýbat tak, aby to znělo, jako když postavička v pohádce povyskočí.

Stojí většinou něco kolem 150 Kč a užijete s ním spoustu srandy (mluvím z vlastní zkušenosti) ☺.

Filip Boháč

3x

z Velkého Meziříčí

Filmový klub mládeže

Díky grantu Venite se trochu rozhýbala naše vznikající skupinka mládeže. S Janem Turzou a Michalem Konvalinkou jsme přemýšleli nad vhodnou formou setkávání mládeže. Proč to nezkusit přes filmy, když si bývalí konfirmandi často a rádi o filmech povídají? V době, kdy jsme došli k tomuhle závěru, se totálně (= k nespravení) porouchal dataprojektor, což nás zmobilizovalo. Promítání proběhlo zatím 4x, další se chystají. Filmy vybírá mládežník nebo konfirmand (také jsou zváni), který má kratičký úvod (čím mě film zaujal, proč jsem jej vybral) a po promítání nám položí otázku. Zatím se pokaždé dařilo nějak je pojednat i z pohledu křesťana. Zatím se nám nedaří zvát mladé lidi „zvenčí“, kamarády. Ale nejde o to v první řadě, věříme, že dobrá věc se třeba časem prosadí. K tomu mládež hornovilemnická s bratrem farářem Honzou Junem má taky chuť se takto potkávat, takže nás přibude, ať budeme na faře v Horních Vilémovicích, nebo ve Velmezu. Filmový klub podpořil také Horácký seniorát v rámci mikroprojektů.

Markéta Slámová, farářka

Loučení s prázdninami

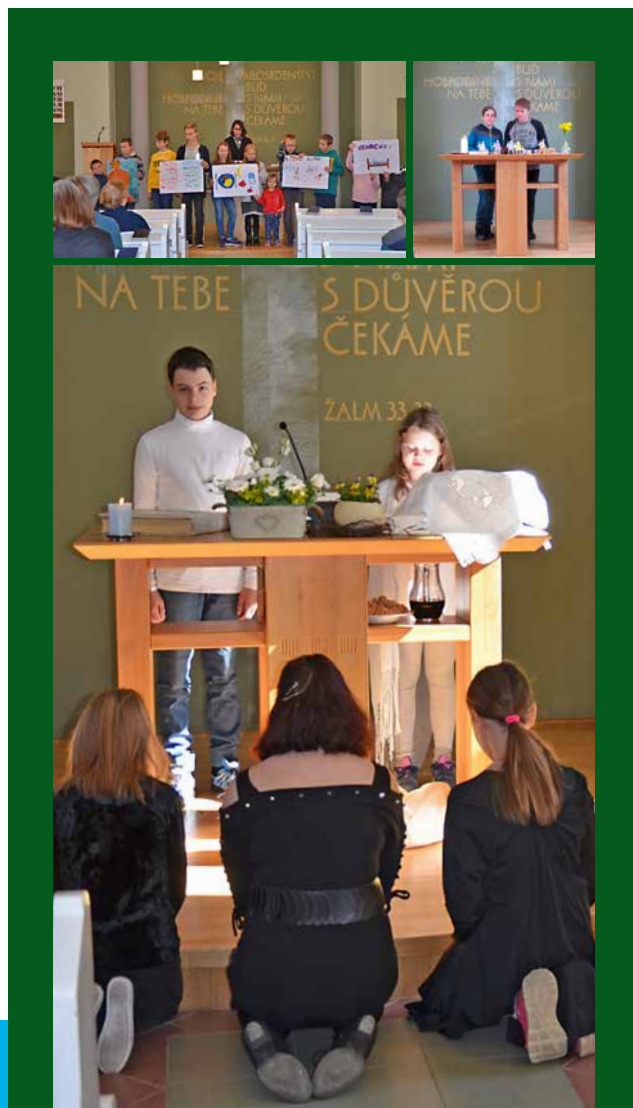
Tradiční akcí velkomeziříčského sboru bývá na konci prázdnin setkání dětí, rodičů a někdy i prarodičů. Loučení s prázdninami je příležitostí projít fotky ze sborové rekreace nebo česko-holandského summercampu, ohlédnout se vděčně za časem odpočinku, zahrát si hry venku, tvořit, společně si zazpívat, opéct si buřtu. A nadechnout se před začátkem školního roku... Schází se nás různý počet – od pětadvaceti do čtyřiceti. Sborových aktivit, kde se sejdou všechny generace je jak šafránu, tahle je jednou z nich.

Svátkování na faře

Díky mikroprojektům Horáckého seniorátu vznikla v našem sboru myšlenka svátkování. Vlastně jde o klasickou víkendovku na faře, na níž kromě her a tematického programu a společného jídla a zpívání a nočních bojovek a představení knížek taky připravujeme nedělní bohoslužby.

A proč svátkování? Jde zpravidla o bohoslužby sváteční. Takhle jsme s dětmi prošli 1. neděli adventní, 1. neděli postní, Velikonocemi, svatodušní nedělí, trojiční nedělí, nedělí Děkčinění, Dnem reformace a poslední nedělí církevního roku. Společná příprava bohoslužeb je věc náročná, necháváme se vést vybraným biblickým textem, jednou jsme hráli krátké představení o Martinu Lutherovi. Zvěstování pojmáme různě – výtvarně, hudebně, divadelně, dokonce i tanečně... Vždycky se naučíme díky hudebnímu vedení Michala Konvalinky nové písničky, které zaranžuje pro hudební nástroje, na které děcka hrají (trubka, flétna, piano, kytara, bubny, cajon). Mikroprojekt jsme psali na podporu hudební gramotnosti dětí školního věku (tu a tam se k nám přidá někdo „mimo sbor“), zdá se ale, že díky nově objeveným písničkám ze zpěvníku Svítá jde o podporu zpěvu při bohoslužbách vůbec.

Svátkování konáme 3x do roka, je to vlastně způsob rodinných bohoslužeb. A pro mě je tenhle příspěvek příležitostí poděkovat všem nedělkářům a rodičům, ba i některým presbyterům, za pomoc při přípravě, za účast, kročení dětí i chystání jídla a i za tu podporu, která třeba není vůbec vidět...

Svátkování – poslední neděle církevního roku (nahore vlevo), Květná neděle (nahore vpravo), Velikonoce (dole)

Vzpomínka na víkend v Daňkovicích

První červnový víkend obsadily třebíčské rodiny faru v Daňkovicích. Děti zaplnily modlitebnu zabubaní ve spacácích jako sardinky a dospělí obsadili postýlky, ale i tak se někteří uchýlili do aut, či na zahradu.

V pátek večer děti našly motivační dopis na sobotní program. Dozvěděly se, že je čeká hra ve stylu „Pevnost Boyard“, ale že výhru použijí na adopci na dálku.

Již od sobotního rána děti musely postupně plnit osm úkolů kolem fary. Potřebovaly získat číselný kód, aby si mohly odemknout truhlu s očekávaným pokladem. Čekalo na ně přejít po slackline, střelení vzduchovkou, zatlukání hřebíků, pádlování na boardu, skákání v pytlí, přetahování lanem, běh se zapálenou svící a hledání čísla v zavřené krabici v nepříjemném obsahu. Po odemčení velké truhly děti našly starodávňý svítek. Ten jim prozradil, že hra ještě nekončí... Všechny rodiny se musely vydat na pěší výlet, jak jim svítek nařizoval. Děti během výletu mohly získat až sedm indicií, které jim měly napovědět, kde se nachází sál s pokladem.

Cesta přes Jimramovské Paseky na zříceninu hradu Štarkov nám příjemně ubíhala plněním úkolů: štafeta s létajícím talířem, přebrodění řeky, přejít klády, poskládání rozstříhaného žalmu, bojovka s ocásky a nalezení schovaného měšce. Při každé disciplíně se děti snažily získat měšec, aby mohly uplatit matku Furu, což byla naše paní farářka, která dávala dětem biblické hádanky. Dětem se nakonec podařilo získat pět indicií – slov. Ze získaných nápovědí uhodly děti klíčové slovo – kostel.

Konečně jsme se vrátili do Daňkovic a děti běžely k síni s pokladem. Snažily se posbírat během minuty co nejvíce zlatých valounů, které byly vyváženy skutečnými mincemi. Nakonec byly děti překvapeny skrytým pokladem ve dvojitém dnu truhly.

V neděli jsme svojí přítomností trochu více zaplnili kostel a při bohoslužbách posloužili svým zpěvem. Po obědě jsme se příjemně naladění rozjeli do svých domovů.

Anna Pořízová

Jan Jun se představuje

V polovině prázdnin začal své působení v našem seniorátu, a to konkrétně ve sboru v Horních Vilémovicích, bratr farář Jan Jun. A protože má bohaté zkušenosti s prací s dětmi a mládeží, zeptala jsme se ho:

Ty máš, Honzo, s prací s dětmi a mládeží hodně zkušeností. Můžeš nám o nich něco říct, co jsi v životě vyzkoušel? A pak by mě i čtenáře zajímalo, jak si práci s dětmi a mládeží představuješ tady a teď (Horní Vilémovice, seniorát, ...)? Jak práci s dětmi vůbec vnímáš?

Od začátku mé praxe mě znepokojovala otázka: Jak to dělat, abychom děti vůči křesťanství neimunizovali? Aby si děti při konfirmaci (nebo kdykoli jindy) neřekly: „To znám, s tím jsem se už (navždy) vyrovnal...“ K imunizaci vůči křesťanství slouží také moralismus a s tím spojené sudičství (křesťanství je o tom, abychom se snažili být dokonalí, ale ve skutečnosti je to stejně jinak... tak je lépe se té svěřací kazajky zbavit... anebo se stát jediným spravedlivým a ostatní soudit).

Samozřejmě že by naše výuka měla utvářet také morální postoje! Stejně jako předáváme i „faktické“ znalosti z Bible či dějin církve. Ale mnohem podstatnější než např. zpměti odříkat pořadí biblických knih či biblickou dějepravu mi přijde, abychom „nepokazili“ dětskou přirozenou zvědavost. Tedy touhu poznávat něco nového, vnímat přesah, tajemství („Boha“) uprostřed života, žasnout, hrát si, být vděčným a radovat se... Prostě abychom se spolu ptali, zůstávali spolu na cestě, děti i my. Na mnohé otázky v tomto ohledu mi odpovědělo letmé setkání s tzv. zážitkovou pedagogikou Franze Ketta, kterou se u nás zabývá Eva Muroňová: pomocí smyslů a zážitků docházet k duchovní zkušenosti, ke skutečnosti, která je „za“ (přístup vlastně podobný pedagogice J. A. Komenského).

S dětmi jsem vždycky nějak cestu našel, s mládeží byly různé etapy, kdy jsem zažíval nejistoty, zda jsem pro ně dost uvolněný, zábavný atp. Osvobodilo mě setkání s jednou starou holandskou farářkou, která říkala: „Mladí potřebují, abychom jim naslouchali a věnovali svůj čas. Ne vnucovat se, ale (pokud budou chtít) naslouchat jim a věnovat svůj čas (a to vlastně není vůbec málo).“

Každý z nás dělá to, v čem se dobře cítí, a pro mě (mou víru) je důležitá hudba. Hudbu rád využívám při předávání křesťanské zvěsti vlastně u všech generací.

Těší mě vidět, kolik duchovních darů je naším kreativním Stvořitelem do dětí od počátku vloženo. Kolik krásných nadání, kolik dobrých možností! Jen to nepokazit...

Ptala se Olga Novotná

Jarní den rodiny v Třebíči

Jedním z taháků Dne rodiny v Třebíči byla přednáška paní Marcely Blažkové věnovaná efektivnímu rodičovství.

Z přednášející vyzařovala pozitivní energie, kterou nás vtahovala do diskuze. Každý si z tématu mohl něco odnést. Mě zaujalo, že je důležité ve vztahu pečovat nejen o partnera, pro kterého mám být darem, ale také o sebe. Byla pro mě zajímavá i část „Jak předcházet konfliktům“.

Přednášející byla bohužel omezena pevně stanoveným časem oběda v centrální jídelně, jinak bychom rádi sledovali a diskutovali déle.

Současné dopoledne probíhal na faře program pro děti. Děti si mohly vybrat mezi výrobou vitráží do oken a pohybovými aktivitami. Potom jsme ve skupinkách odešli na tematickou hru do židovské čtvrti. Cílem této hry bylo co nejrychleji vyluštit tajenku, která se ukrývala v názvech ulic.

Odpolední program lákal do trebičské baziliky k prohlídce, kterou jsme ukončili v kryptě Slavností světla. Při svíčkách zaznělo i několik písní z Taizé.

Po ukončení programu v bazilice jsme rychle spěchali na loutkové představení Jana Hrubce „O Rozumu a Štěstí“.

Samotná tečka jarního setkání proběhla u občerstvení na faře.

Anna Pořízová a Martin Mrózek

SSVG – Seniorátní setkání všech generací

Letos to proběhlo 22. září v Opatově. Jo, to vám byla sranda. Byl pěkný jasný den a sluníčko se přišlo taky podívat. Setkání začalo bohoslužbou v opatovském kostele, kterou vedli napůl Filip Boháč (místní padre) a Richard Dračka (farář ze Soběslavi). Richard velmi vtipně vyprávěl o životních příhodách krále Davida, přičemž shromáždění hodnotilo levou či pravou rukou Davidovy činy. Do aktivity se zapojili lidé všech generací a bylo to moc pěkné.

Po bohoslužbě a vydatném občerstvení před branou kostela se lidé vydali do místního kulturního domu. Tam už na ně čekal Gerhard-Frey Reininghaus, Němec, který již dlouhou dobu žije a působí v Česku jako tajemník naší synodní rady. Povídal o situaci nám podobných církví v jiných zemích. Pro děti byl v tu samou dobu připravený další program – buď různé venkovní hry se Štěpánkou Zajíčkovou, nebo výroba flétníček z křídlatky, kterou si připravil pan učitel Tomáš Krásenský.

Všichni se zase sešli na obědě. K jídlu byl bramborový salát a vepřový řízek tak veliký, že by člověk v mlze na jeho konec ani nedohlédl. Pro vegetariány připravil Filip Boháč červenou čočku.

Společný seniorátní den uzavřelo divadlo eMILLion. Dva divadelníci zahráli v kostele pohádku Zlatovláška a rovněž se jim podařilo zapojit všechny generace. Já sám jsem se nasmál až hanba.

Celkově dorazilo asi 140 lidí. Přijeli z Moravče, Pelhřimova, Jihlavy, Strážova, Horních Dubenek, Horních Vilémovic, Velkého Meziříčí, Horní Krupé a Třebíče. Pro příště by teda bylo fajn, kdyby se lidé zvládli pořádně přihlásit, abychom pak neměli patálie s nedostatkem nebo přebytkem obědů a mohli pro tolik lidí připravit odpovídající množství laviček a židlí. Tato bohumilá akce přilákala i nějaké opatovské občany, kteří by jinak práh kostela překročili pouze v případě krupobití. ☺ Bylo to ambróziové!

Filip Boháč

Ingredience:

- 4 červené cibule (doporučuji vzít fakt ty červené)
- olivový olej (1 polévkovou lžici)
- ocet/balzamiko (2 polévkové lžice)
- trstinový cukr (2–3 lžice)
- sůl (1 lžice)
- mletý pepř
- Worcestrová omáčka (1 polévková lžice)

Postup:

Na hlubší pánvičku nebo do kastrůlku nalijeme olivový olej. Přidáme nadrobno nakrájenou červenou cibuli. Zmenšíme plamen a přibližně 25–35 minut restujeme. Můžeme i dusit a případně přilít malé množství vody. Cibule po dušení trochu zmenší svůj objem. Vařečkou si cibuli odhrábneme na stranu tak, abychom viděli na dno pánve/kastrůlku. A na to místo přidáme trstinový cukr, 2–3 minuty ho sledujeme a občas prosady a všechno pořádně smícháme. Poté přidáme všechny další přísady a můžeme ještě nějakou dobu dusit (třeba 15–20 minut). Finální směs by neměla v ničem plavat, proto se ji snažím podusit, co to dá.

Dooobrou chuť!

Dip z červené cibulky

Filip Boháč

JINAKOST 3x jinak

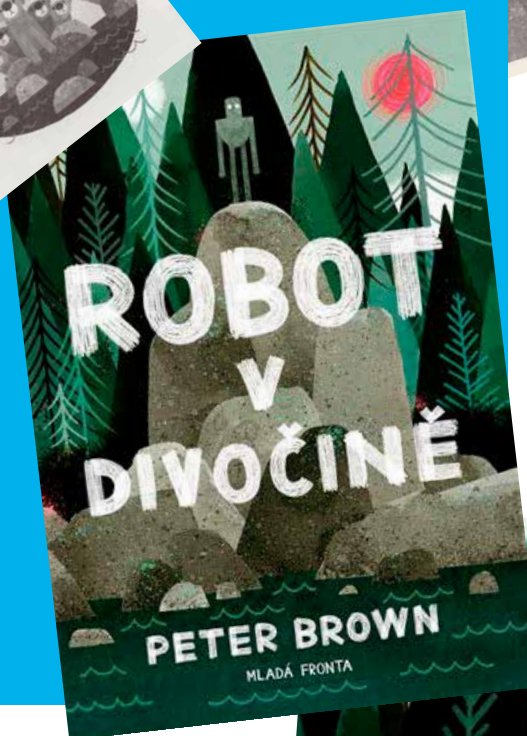
Robot v divočině

Peter Brown

nakladatelství Mladá fronta
pro děti od 7 let

Jednoho dne ztroskotá poblíž ostrova loď převážející roboty. Přežije pouze jediný – vlastně jediná – robotka ROZ. ROZ se tolik svým vzhledem liší od místních zvířat, že jsou k ní velmi nedůvěřivá a vyhýbají se jí. Nechtějí si ji k sobě pustit blíž. Nešťastnou náhodou ROZ svým těžkým mechanickým tělem rozmáčkne husí rodinu. Zachránit se jí podaří jenom jedno vajíčko. ROZ přijme odpovědnost za svůj čin a rozhodne se o vajíčko postarat. S mateřskou péčí ale potřebuje pomoc od ostatních.

Knížka, která je na první pohled pro malé čtenáře (tomu nasvědčuje i vstřícná, jednoduchá grafika, veliká písmena), a přesto se nebojí tak těžkých témat, jako je tragická smrt, adopce, smysl obětování se pro ostatní.

(Ne)obyčejný kluk

R. J. Palaciosová

nakladatelství Pikola
pro děti od 8 let

Příběh desetiletého chlapce Auggiho, který má rád obyčejné věci. Jenže on sám obyčejný rozhodně není. Od malička má znetvořený obličej. Až do páté třídy ho učila maminka doma, teď ale celá rodina ví, že Auggie prostě musí vykročit „do světa“. Jaký bude nástup do školy mezi ostatní spolužáky? Silný příběh o síle rodiny, odvaze a dětském kamarádství. Knížka zdařile balancuje na hraně dojemného příběhu. Je zajímavá také tím, že se ve vyprávění střídají jednotliví členové rodiny, kteří ukazují, jak se Auggiho znetvořená tvář dotýká i jejich životů. Podle knížky byl natočen film Wonder.

Kluk odnikud

Katherine Marshová

nakladatelství Argo
pro děti od 11 let

Na začátku knihy se setkáváme se čtrnáctiletým Ahmedem, sedícím na potápěčím se pašeráckém člunu. S otcem utíká ze Sýrie, kde přišel o maminku a sestry. Jenže v moři ztrácí i svého otce. Vlivem okolností se ocitne v Bruselu. Najde si úkryt ve sklepe, ale záhy je odhalen chlapcem Maxem, který se sem na rok přestěhoval s rodinou z USA. Max se cítí sám a opuštěný. Stejně tak i Ahmed. Chlapci se sblíží a Max je rozhodnutý, že pro svého nového kamaráda udělá vše, co je v jeho silách. Kniha reflektuje nedávné události – řádění teroristů v pařížském klubu, výbuch bomby na Bruselském letišti. Jak může Max pomáhat v atmosféře strachu, nedůvěry a policejních razíí?

Daniela Šimková

Obři v Křídlech

Flákožtout, Krvešpunt, Kostikřup a Řezníček a ještě pár dalších obřích oblud se objevilo v Křídlech na začátku prázdnin a namířili si to rovnou na tábořiště. Jsou nebezpeční, rače se sami přesvědčit v knížce Roalda Dahla Obr Dobr (nebo se podívejte na stejnojmenný film). Dostalo se tak do nebezpečí na 40 dětliček (tak obři označují děti, které posléze hodlají sníst); ale nedělejme si iluze, v nouzi nepohrdnou ani dospělými.

To se rozumí, že si to s nimi dětličky vyřídily, jak už to tak na táboře Bratra Kálefa pro mladší děti bývá. Obři – přesně jako v předloze – sedí teď kdesi v jámě a požírají hnusotné fňokurky, což je mimochodem plodina, z níž se vyrábí skvělý nápoj s pozoruhodnými účinky. Taky jsme si ho vyráběli.

Na křídelském tábořišti bylo letos cosi pro nás nového: ke dvěma jezírkům, přezdívaným dětmi Pekelná tlama (to je pozůstatek loňské táborové hry), se nastěhovalo docela slušné množství žab, což rozběskům a smrákání dodávalo skvělý zvukový doprovod a asi to dost štválo komáry (někteří se odstěhovali, jiní skončili v žabích útrobach).

Tak to jsem zvědavěj, s kým si to naše dětličky vyřídí příště!

Jan Keřkovský

Rodinný tábor Křídla 2019

Rodinný tábor „na srubu“ letos (od 7. do 13. července) stejně jako v předchozích letech sloužil k oddechu dětí i rodičů. Program bývá spíše volný, míněný jako nabídka, kterou lze s radostí přijmout (a někdy se třeba raději zašít do lesa). Letos se s dětmi četla kniha *Gerda – Příběh velryby* (vyšlo 2018). Dětské účastníci byli nejrozličnějšího věku, od několika měsíců do 17 let. Program byl šitý na míru především předškolákům a čerstvým školákům, připravovali a vedli jej Zdenka Sokolíčková a Jakub Žárský, kteří na tábor přijeli ze vzdálených Špicberk. Kniha nese poselství o odvaze, nutnosti se osamostatnit a čelit překážkám, odhodlanosti jít za svým cílem a důvěřovat přátelům a rodině. Děti se dozvídaly o životě zvířat, která obývají polární kraje, o někdejší velrybářství i dnešním znečištění oceánů, hrálo se divadlo a spousta her, které měly děti učit spolupráci a ukázat jim, že stejně jako ve zvířecím světě, i my lidé na sobě vzájemně závisíme. Evangelický farář Ondřej Zikmund témata zapracoval do svých duchovních zastavení. Za zvuku podivuhodného volání plejtváků a keporkaků se plavalo v zánovních retenčních nádržích a bylo dobře...

Zdenka Sokolíčková, programová vedoucí

Shrnutí staršího běhu tábora Bratra Kálefa

Letos jsme se ve starším běhu na táboře Bratra Kálefa vrátili časem do poloviny minulého století, abychom si vyzkoušeli, jaké to bylo budovat vlast v Československu za předešlého režimu.

Vše započalo průvodem do tábořiště na počest naší vlasti a krajinou se rozléhalo budovatelské provolávání. Poté následovalo pěstování plodin za pomoci systému pětiletek a zakládání zemědělských družstev. Celý program byl rozdělen na takovéto několikadenní bloky, po kterých vždy následovalo rozebrání tématu společně s doplněním o historické poznámky a příklady na skutečných událostech, které se odehrály.

Například nechyběla typická Spartakiáda nebo vítání delegáta z Ruska, který nás přijel navštívit a podívat se, jak se daří v naší zemi.

Také jsme si vyzkoušeli, co se může stát odpůrcům režimu a poznali, jaká byla tehdy korupce ve vládě. Tím pádem přidání se k odboji bylo přivítáno s kladným ohlasem a sabotáže režimu byly prováděny s nadšením!! Zakusili

jsme i hořké zklamání lidí, co si mysleli, že utekli přes hranice, avšak se ukázalo, že se do jiného státu nedostali, jelikož hranice byly představené.

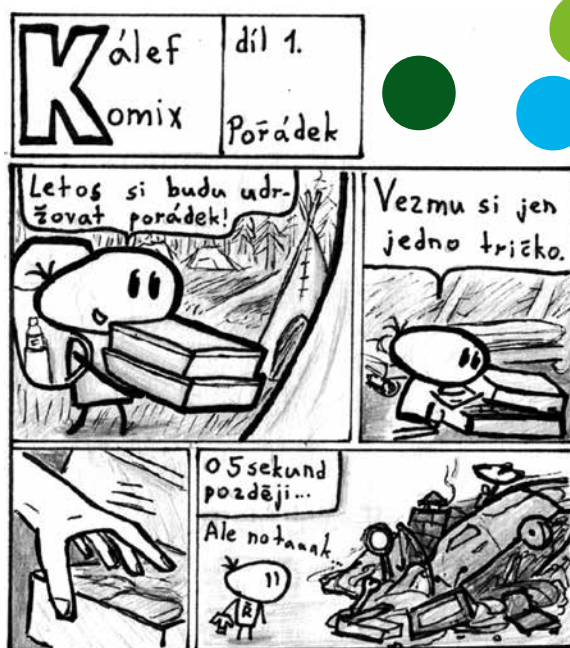
Proběhl i den naruby, kdy si táborníci zkusili vytváření programu, zatímco vedoucí se dostali do role táborníků.

Den před odjezdem se konala i tradiční hostina zvaná „Žranice“, při které je na stolech spousta jídla a všude veselo. Poslední den se už jen uklízelo a loučilo. Všichni se těší, až se budou moci setkat s ostatními příští rok.

Jan Řehoř

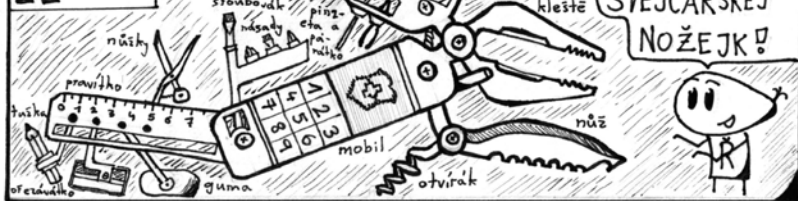
Vítám Tě, latrinový návštěvníku! Jmenuji se John the Řehoř [dřevoř] a budu Tě provázet příběhy z našeho tábora. Nezapomeň se zde každý den stavit při... potřebě.

Autorem táborového komixu je Jan Řehoř.

K álef omix	díl 6. Šabat
-----------------------	-----------------

K álef omix	díl 2.
	izolepa

Kálef Komix

díl 8.
Havran

Kálef Komix

díl 9.
Plížená

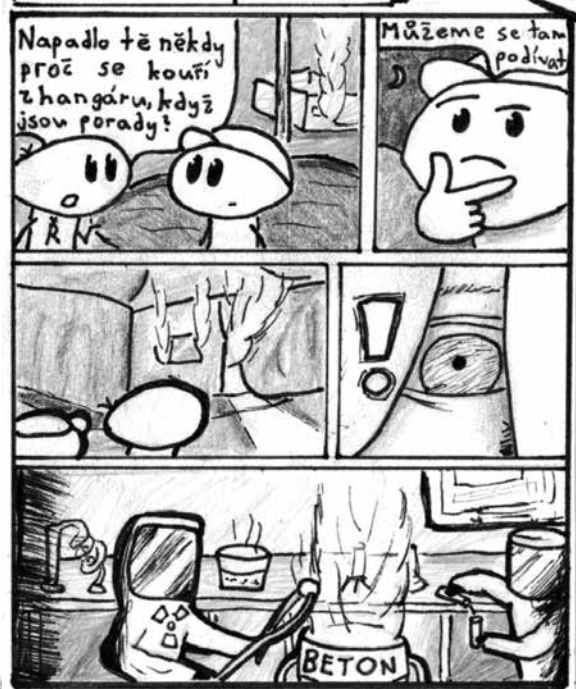
Kálef Komix

díl 11.
Předposlední epizoda

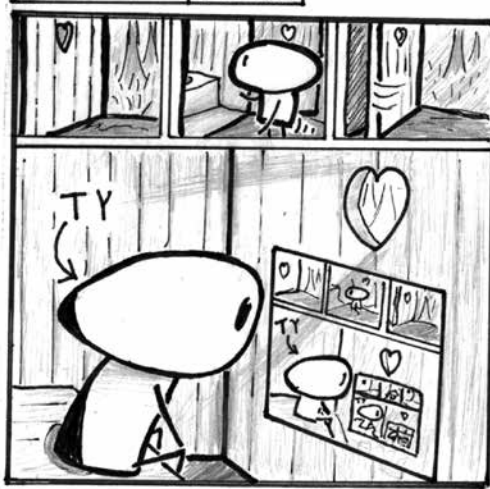
Kálef Komix

díl 7.
Porady

Kálef Komix

díl 10.
Rekurze

Na slovíčko... u Ondřeje Rumla

Jak se Ti líbí v Novém Městě na Moravě v porovnání s minulým sborem?

Líbí, jsem ve sboru spokojený a ve městě taky. Kraj zůstal stejný (jako v Rovečném), podobný i lidi (přijde mi). Zvykání je v tomhle snazší. Porovnávat nedovedu nebo spíš nechci. Už jsem cítil, že je čas na změnu, a tak jsem rád. Rodina to viděla jinak, ale snad to zvládneme. Město (to Nové zvlášť) má své výhody – kultura pro nás vesničany dechberoucí (Vladimír Merta, divadlo, festival Podium..., abych zmínil aspoň to, co jsem navštívil). I s dětmi je to snazší – nejstarší Noemi začala chodit do hudebky, tak to je úžasné, že to je v dosahu.

Co Tě táhlo k tomu, aby ses stal farářem?

Jsem z farářské rodiny a asi každého jeho domácí prostředí dost ovlivní. Dřív či později se vůči tomu dítě nebo mladý člověk nějak vymezí, ale škrtnout to nejde. Teď v souvislosti s výročí Listopadu '89 jsem si připomněl, že jsem generace, která ještě zažila reálný socialismus, kdy jsem spíš tak podvědomě cítil, že těch možností studovat moc asi nebude; ale nebylo to jen takhle negativní, vlastně mi to přišlo jako užitečné a důležité povolání. Krom toho, že dědeček, taky farář, držel – teologie především! Rodiče mi připomínali, že jsem coby malé dítě měl několik vysněných zaměstnání – nejprve fotbalista, ale časem jsem přišel na to, že jim hrozí zranění. Pak následoval popelář (jestli to nepletu), který ale moc sucha a tepla neužije, načež jsem dospěl k faráři, který sedí doma, v teple a zranění mu hrozí, leda vlastní nešikovností... Ale vážně – samozřejmě to nebyla cesta jen přímá, ale nakonec jsem dospěl ke studiu teologie a po dobách nejistoty, jestli jsem na to ten pravý, nakonec až na faru či na fary. Nevím, co o tom soudí církev a lidi a Pán Bůh, ale mě to těší a baví. Většinou.

Co Ty a volný čas?

Ano, mám a mám ho rád. Rádi s rodinou vyrážíme na výlety (v tom je tedy motorem spíš manželka Debora). Teď v tom prvotním okouzlení novoměstskou kulturou jsem byl párkrát i sám na nějakém koncertě, jak už jsem říkal. Jsem i rád doma, to nezapírám. Když se jako farář pracovně pohybujete mezi lidmi (a já jsem spíš samotář), tedy mi nevadí být někdy sám, číst si..., ani tomu počítači a mobilu se nevyhnu. Když jsme neměli děti (nebo tolik), trochu jsem i sportoval – volejbal a jízda na kole. Ale není už tolik čas, chuť – máme sice voziček za kolo, ale s dvěma dětmi na krku či na kole to na velké ježdění není. Ještě za hezkého počasí jsme vyrazili na koupaliště do Řečice a byl to dost očistec! Ano – krásný, když potom člověk sleze zpocený z kola, šťastný, že to zvládl a přežil. Ale musím s takovými mezními zážitky raději opatrně.

Jaký máš vztah k tábornictví?

Že bych byl nějaký velký skaut a táborník, to žel ne. Táborový typ, který na tři týdny odjede na tábor, to jsem v dětství nebyl, a tak rozumím dětem, které na to nejsou. Skaut

už mě jenom tak ochomýtnul, chodil jsem do něj jen asi dva roky na konci druhého stupně. Ale jezdili jsme od mala na pobyty se sborem, týdně, a bylo to něco na pomezí mezi táborem a rodinnou rekreací – a tam jsem časem býval i vedoucím. A pak jsem se dostal Božím dopuštěním a shodou

náhod na Blažkov na seniorátní tábory pro mladší děti. Vedli to manželé Konvalinkovi a potom Miki Erdinger a tam jsem jezdil 12 let jako farář. Měl jsem pobožnosti a bohoslužby, ale zapojoval se i do dalšího. A pořád žasl, jak ta parta vedoucích a táborové společenství má svou úžasnou dynamiku, to prostředí blažkovské má taky svou sílu (teď o tom vyšla knížka). A ještě jsme třikrát pořádali v Rovečném tzv. přířarský tábor od pondělí do pátku, kdy děti chodí přes den na faru a spát chodí domů (což je pro vedoucí nesporná výhoda). Víc už toho nebylo v mých silách. Těším se, že teď bude menší pauza a potom se třeba něco v Novém Městě rozjede.

Jak se dařilo propojit tábory s vírou?

Na Blažkově to byl seniorátní tábor, tedy to jádro bylo z evangelické církve, děti vlastně taky, ale různě namíchaný – i z okraje církve nebo i lidi, co se tam dostali náhodou, přes známé a podobně. Témata se vybírala demokraticky, takže vyložené biblické téma celého pobytu bylo asi jen dvakrát. Jinak jsme se snažili, aby to vycházelo z nějaké kvalitní knížky (Hobit, Foglarovky, Verneovky, Ende, Dlouhá cesta za domovem atd.) a já na to pasoval pobožnosti... Někdy se to dařilo a někdy úplně ne. Měl jsem ale pocit, že to prostředím je prosycené Kristovým Duchem, a snad jsem si to jen nenamlouval...

Máš nějakého oblíbeného autora knížek?

Prošel jsem v mládí takovým tím obvyklým průběhem – foglarovky (oblíbená „Když duben přichází“ – moc hezká knížka, nejen dobrodružná, ale i s takovým sociálním rozměrem, to bych si ještě chtěl přečíst), verneovky (asi nejvíc „Ocelové Město“), KOD (knihy odvahy a dobrodružství, kdo už nezná), přes nějakou klasiku (Jirásek, Čapek) až k historii, která mě drží dodnes. Teď vyšel Jan Žižka od Petra Čorneje, tak na to se těším o Vánocích jako malej...

Chodil jsi rád do kostela?

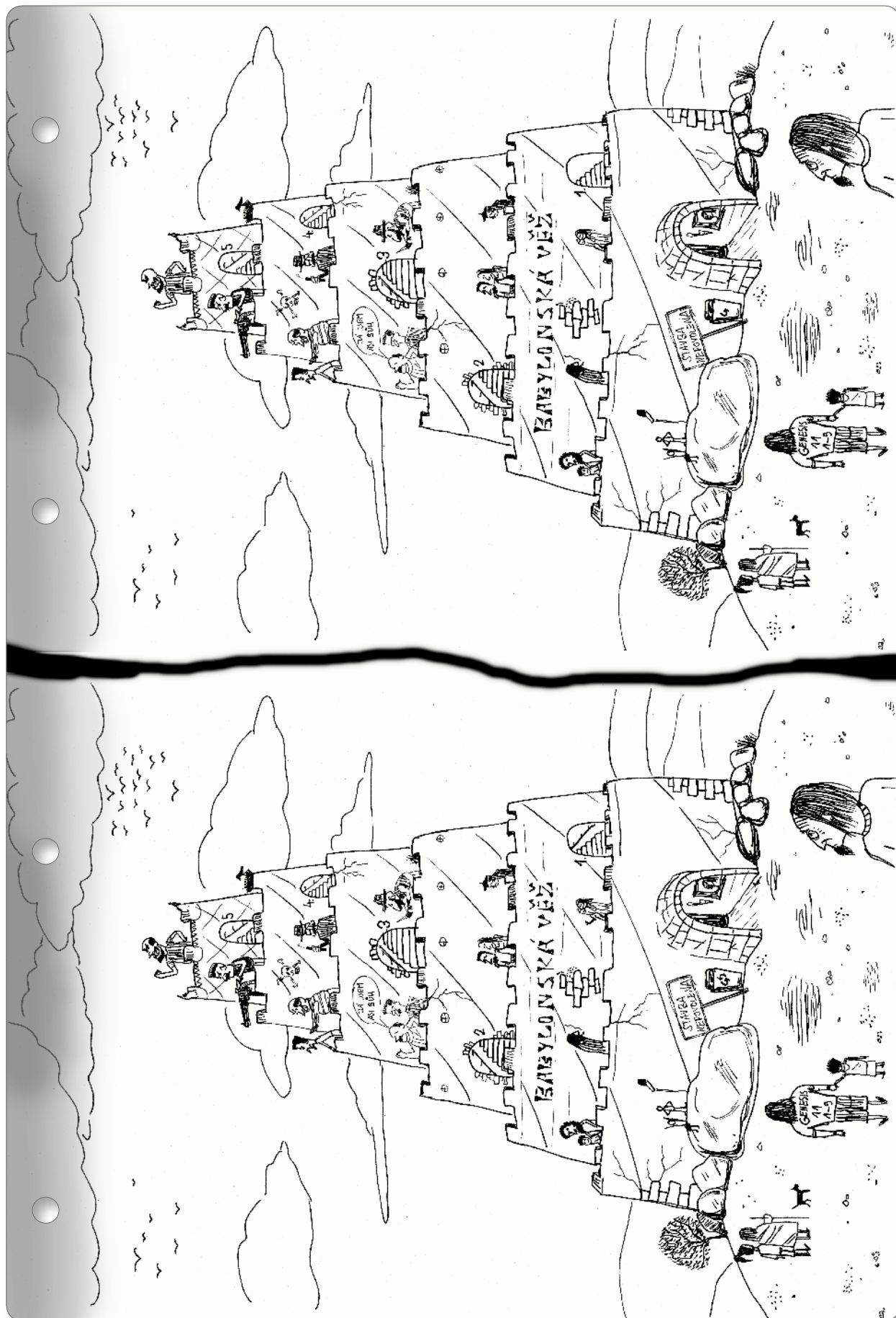
No, rád, to by asi bylo silné slovo. Vlastně teď, co tam chodím (jako) do práce, tak je to taky taková nejvíc stresující část farářování (zlatý návštěvy nebo děti). Ale v dětství jsme chodili, museli, nikdo o tom s námi nediskutoval, a já jsem spíš poddajný, tak se chodilo. Pak v době mládeže to chození podpořila parta, která v kostele byla, a taky jistě vědomí, že to vlastně potřebuju, ten řád. A „kostelový“ písničky mám rád. A druhý lidi, bez nich by to nebylo ono. Na faráře to asi popisuju dost přízemně, ale i tohle je podle mě důležité, vedle toho dění mezi nebem a zemí...

Ptal se Daniel Šimek

Kálefova hledačka – Babylonská věž

Najdi 10 rozdílů. A zkus si stopnout, jak rychle to zvládneš. 😊

Pro BK připravil Filip Boháč

Setkání učitelů NŠ 2019 v Horních Vilémovicích

Shrnutí staršího běhu tábora Bratr Kálef

SSVG – Seniorátní setkání všech generací

Vánoční pozvání do Telče a do Třebíče

Vzpomínka na víkend v Daňkovicích

Knižní inspirace pro malé i velké

Na slovíčko u Ondřeje Rumla

Rodinný tábor Křídla 2019

Třikrát z Velkého Meziříčí

Jarní den rodiny v Třebíči

Jan Jun se představuje

Dip z červené cibulky

Kálefova hledačka

Brrr brrr brumle!

Obři v Křídlech

Kálef komix

facebook.com/bratrkalef

kalef.evangnet.cz

Zpravodaj pro práci s dětmi vydává Bratr Kálef.

adresa: Bratr Kálef, Vrchlického 1, Jihlava, 586 01 • IČ: 488 98 937

kalef@evangnet.cz • bankovní spojení: 2200424296/2010

grafický návrh a sazba: TFSoft, www.tfsoft.cz

tisk: Tiskárna Unipress, s.r.o., www.unipress-zr.cz • náklad: 200 kusů